

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 27 4 Mayıs 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:
ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen :
ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter :
ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri :
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON
Baskı ; "Hâkimiyet„ Basımevi

A.P. militanları toplumculara baskı yapıyor!

Bugün bize sövenler, Türkiye'nin uyanışını geciktirdikleri için, yarın herkesten önce kendi çocuklarının lânetine uğrayacaklardır!

Halkın uyandırılması savaşına yüreklerıyle katılan Trabzon'lu toplumcular, son günlerde A.P.'ye yakınlıklarıyla tanınan birtakım serserilerin tehdit ve baskılarıyla karşılaşmaktadırlar!

Bilgi ve düşünceden yoksun bulundukları için kaba kuvvet gösterileriyle toplumcuları yıldırabileceklerini sanan bu zavallılar, sık-sık Türkiye İşçi Partili'lerin önlerine çıkmakta, kendilerine lâf atmakta, tehdit ve küfür savurmakta, böylece bir çatışma ortamı hazırlamak istemektedirler.

Anayasa'nın güvenliği altında bulunan ve kanun çerçevesinde çalışan bir siyasî örgütün yöneticilerine ve mensuplarına karşı girişilen bu yıldırma politikası, kimlerin teşvik ve desteği ile yürütülmektedir?

Toplumcular, taşlı-sopalı saldırılar karşısında bile inançlarından birşey yitirmemiş, tersine bilenip güçlenmişlerdir. Onları birtakım tutulmuş adamlarla yıldırmaya çalışmak, boşuna bir çabadır. Üstelik bu faşist metodlar çok uygulanmış ve her defasında geri tepen bir silâh olmuştur. Geçmişimizde bunun hazin örnekleri vardır!

Her çeşit sömürücülüğe hayatlarıyla karşı çıkan namuslu insanlar, birkaç kiralık gangster bozuntusunun tehdit gösterileriyle savaşlarından alıkonulamazlar! Herkesin insan gibi yaşama olanaklarına kavuşacağı mutlu bir Türkiye yaratılıncaya değin sürecek bu savaş. Gerekirse, inançlarımız uğruna şehit de vereceğiz. Ama çocuklarımıza, satılmışlardan, sömürücülerden, çıkarcılardan, kompradorlardan, kiralık kaatillerden temizlenmiş, pırıl-pırıl, yaşanmaya değer bir Türkiye armağan edeceğiz!

Böyle bir inancın savaşını yapanlar, aldatılmış bazı halk çocuklarının tehditleri karşısında, olsa olsa hüzünle karışık bir burukluk duyarlar. Çünkü biliyoruz ki, bugün bize sövenler, Türkiye'nin uyanışını, kurtuluşunu, yükselişini geciktirdikleri için, yarın herkesten önce kendi çocuklarının gazabına ve lânetine uğrayacaklardır.

Bu lânetten kurtulmanın tek yolu, toplumcuların yanında, halk düşmanlarına karşı mücadele etmektir.

YARININ ŞARKISI

Bir şarkı olmalı
Özlemi söyleyen
Bu koyu günlerden
Yarına seslenen

Bir sevgi olmalı
Senden de yükselen
Sonra benimle bir
Yarına yönelen

Bir umut olmalı
Gözlerinde senin
Gözlerimde benim
Yarına erişen

Bir yarın olmalı
Başka türlü birşey
Bir aydın bir güzel
Yarına varmalı

ERDEM BURİ

«Çaltı» kapandı

Toplumcu düşüncenin Anadolu'daki ilk ve gür sesi olan haftalık «ÇALTI» gazetesi, Yazı İşleri Müdürü bulunamaması yüzünden kapanmıştır.

Dört yıldan beri Samsun'da yiğit bir savaş veren «ÇALTI»nın kapanışı, toplumcular arasında üzüntü yaratmıştır.

«SAVAŞ», bu kapanışın geçici olmasını diler, kendi sütunlarının «ÇALTI» ailesine açık bulunduğunu bildirir.

MAYIS'LARA SELÂM OLSUN!

ÜMRAN BARAN

Meşruluğunu yitirerek devletin başında jandarma, polis gücüyle ve uydurma yasalarla bir soygun çetesi halinde kalmaya çalışan altı yıl önceki iktidara karşı, altı yıl önceki gençliğin yiğit direnişi, bir hazin, bir içe işleyen marşla başlamış, günler - geceler boyu sürüp gitmişti.

Halk'ın oy'unu, halka karşı küçük oyunlarla bir büyük silâh olarak kullanmak sevdasında olanlar, «olur mu böyle olur mu» marşının etkisine otuz gün dayanamadılar.

«Tahkikat Encümeni»yle, polisi, jandarması ve özel beslemeleriyle nasıl yıkıldıklarını gördük. Nasıl sindiklerine, nasıl el ayak öptüklerine, insanlık onuru adına tiksinerek tanık olduk. Küçülmüşlükleri o kerte de idi ki, devrimin sevincini tam anlamıyla duyamadık, yaşıyamadık bile. Daha önce ezmek, yoketmek hırsında oldukları insancıl duygularımızdan yararlanan yine onlar oldu. Önce merhametimizi, sonra demokrasi aşkımızı istismar ettiler. Aramıza girdiler, başımıza geçtiler...

Gelin görün ki, bugünün gençliği altı yıl önce, Türk tarihinin kara sayfaları arasından ışık ışık fışkıran ağabeylerinden daha az milliyetçi, daha az insancıl, daha az onurlu değil. Bugünlerde, özgürlük alanlarında yine hazin melodiler duyulur oldu. Yine polislerin jop'u, satılmışların sopası karşısında yiğit türküler söyleniyor:

«Gül ağacı değilem
Her gelene eğilem
Çek elini yurdumdan
Ben sömürgen değilem»

Çirkin emperyalistlerin Türkiye'deki çıkarlarından komisyon alanların bu türkülerden duydukları endişe, tıpkı 28 Nisan 1960'ı getirdi Ankara, İstanbul caddeleri-ne... Ve de Atatürk gençliği, büyük devrimcinin öğüdünü hatırdan çıkarmadan, O'nun çizdiği yolda inançla, güvenle yürüyor: «İktidara sahip olanlar, gaflet, dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler...»

1919'larda, 1960'larda görülen «hıyanet» örnekleri karşısında ise ne yapılacağını, yine büyük önder gösteriyor:

«Bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, adliyesi vardır, demiyeceksin...»

28 Nisan'larla gelen Mayıs'lara selâm olsun bizden!

KORKUNÇ GERÇEK

Yedi Budist ateşe atar kendini
Kötü düzeni güzel eyler
Bize gelince kıçından korkar
Tatlısu frengi
Aydınımsı beyler

İLHAN DEMİRASLAN

"SAVAŞ„ A MEKTUPLAR: 2

Üç yaşındaki çocuğum soruyor: «Baba, kim kırdı camlarımızı?»

«SAVAŞ» a gelen mektupların genel nitelikte olanlarını fırsat buldukça yayımlayacağımızı bildirmiştik. Aşağıda, AHMET KÖKLÜGİLLER'in mektubunu sunuyoruz.

Değerli «SAVAŞ» çılar,

Bugüne değin sizinle ilgilenemedim. Biliyorsunuz, birkaç aydır pis bir döneme girdik. Bütün gerici, sömürücü çevreler gözünü bize diktiler. Taşra havası dar bir çember... Bu çember kolay - kolay genişletilmiyor. Sıkışıp kalıyor aydınlar.

Şeyh Sait'ler, Derviş Vahdetîler tam anlamıyla hortlamış durumda. Ev taşlamalar, saldırmalar, karalamalar, şantajlar, dedikodular, içinde yaşanmaz bir hale doğru götürüyor Türkiye'yi. Nedir bizim çilemiz? Şaşırıp kalıyorum. Değerler yer değişcirdi. Artık insan kafasının bir önemi yok! Eli sopalı değersizler, memlekette ne kadar değerli varlık varsa, boğmaya çalışıyor.

27.3.1966 günü gecesi evime saldırdılar. Pencereler yere döküldü. Tam bir Menemen havası yaşadık çoluk - çocuk. Üç yaşındaki çocuğum soruyor: «Baba, kim kırdı camlarımızı?» Siz biliyorsunuz dostlarım. Taşların nerden geldiğini, III. Selim'den beri biliyorsunuz. Ama bu üç yaşındaki çocuğa nasıl anlatmalı bunları? Nasıl tiksindirmeli dünyadan? Bahar dolu, şiir dolu bir çocuk ve karanlıkta dolaşan birtakım gölgeler...' Ortaçağ artıkları! Anayasanın «Konuta dokunulamaz» diyen maddesi; Demirel'in «Herşey açıkta olacak» diye başlayan bayram vaazları ve birtakım gölgeler, Cumhuriyetin getirdiği bütün değerlerin temeli ne dinamit koymaya hazırlanıyor! Bu nasıl çelişki böyle dostlarım?

Sözün kısası, yaşamak zoraldı. «Bıçak kemiğe dayandı» İhsanî'nin dediği gibi. Elimizde tek silâhımız: Anayasa! Onu bile elimizden alıp yozlaştırmak istiyorlar...

Evet, taşa karşı anayasa! Tek güvence, tek silâh! Aydın olmanın, yazar olmanın gereğini yapacağız! Hiç ödün vermeden, eğilmeden!

«SAVAŞ»çılara selâm olsun!

14.4.1966

AHMET KÖKLÜGİLLER

Bize gelen yayınlar

27 YAYINLARI
(Hocapaşa Cami Sok. Güneş Han, Sirkeci—İST.)
YAĞMA EDİLEN KIT'A — (Lâtin Amerika). Paul Johnson. Çeviren: Ahmet Angı. 112 S. 5 T.L.
TEMBELLİK HAKKI — Paule Lafargue. Çeviren: Ahmet Angı. 90 S. 4 T.L.